

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr.Hany Veberové a soudců Mgr.Marka Bedřicha a JUDr.Jitky Hroudové v právní věci žalobce **B. M.**, narozeného dne ..., alžírského státního příslušníka, bytem v P. 5, N. C. 11, zastoupeného Mgr.Markem Čechovským, advokátem se sídlem v Praze 1, Opletalova 25, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra České republiky**, odboru azylové a migrační politiky, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného správního úřadu,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

Žalobce se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhal ochrany před nečinností žalovaného správního úřadu ve věci rozhodnutí o žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu na území České republiky. Žalobce v podané žalobě uvedl, že správní řízení bylo zahájeno dne 17.10.2013 a do dne podání žaloby nebylo ve věci vydáno rozhodnutí.

Žalobce v podané žalobě namítl, že podle ustanovení § 71 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, je správní úřad povinen vydat rozhodnutí bez zbytečného odkladu a pokud jej nelze vydat bezodkladně, pak nejpozději do třiceti dnů. Podle ustanovení § 169 odst.1 písm.e) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, se rozhodnutí o žádosti o povolení

k přechodnému pobytu vydá, pokud jej nelze vydat bezodkladně, ve lhůtě šedesáti dnů ode dne podání žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu.

Žalobce poukázal na to, že ve snaze přimět správní úřad k respektování zákonných lhůt podal dne 11.6.2014 návrh na provedení opatření proti nečinnosti podle ustanovení § 80 správního řádu a nadřízený správní úřad – Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců – vydala dne 24.6.2014 opatření proti nečinnosti, v němž uložila žalovanému správnímu úřadu, aby ve lhůtě do třiceti dnů vydal rozhodnutí ve věci řízení o žádosti o povolení k přechodnému pobytu na území České republiky.

Žalobce v podané žalobě uzavřel, že žalovaný správní úřad nedodržel ani lhůtu, uvedenou v opatření proti nečinnosti, v současné době má k dispozici již veškeré podklady a náležitosti nezbytné pro vydání rozhodnutí a je v souladu se zákonem povinen šetřit práv a zájmů účastníka řízení, zejména dopad do rodinného a soukromého života žalobce a rozhodnutí ve věci vydat bezodkladně.

Žalovaný správní úřad ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že popírá oprávněnost podané žaloby a nesouhlasí s ní, neboť žalovaný správní úřad není a ani nebyl nečinný. Správní úřad ve věci koná nezbytné úkony pro vydání rozhodnutí. Těmito úkony byla žádost o prověření informací v místě hlášeného pobytu cizince, výzva k odstranění vad žádosti o povolení k přechodnému pobytu, přerušení řízení po dobu, než bude žádost žalobce doplněna, předvolání k výslechu žalobce a jeho družky, žádost o prověření informací v místě hlášeného pobytu cizince s tím, že naposledy dne 1.9.2014 byl správním úřadem žalobce vyzván k odstranění vad žádosti o povolení k přechodnému pobytu, tj. aby doložil cestovní doklad, neboť žalobce předložil cestovní doklad s platností do dne 8.7.2014. Na základě toho správní úřad usnesením v září 2014 řízení přerušil. K žalobcem podanému návrhu na provedení opatření proti nečinnosti žalovaný správní úřad sdělil, že Komise se návrhem žalobce zabývala, vydala opatření proti nečinnosti, nicméně správní úřad v průběhu řízení provádí úkony, které jsou nezbytné ke zjištění stavu věci, konal a koná, provádí úkony vedoucí k rozhodnutí ve věci žádosti žalobce a proto nebyl a není nečinný. Z tohoto důvodu žalovaný navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.

K ústnímu jednání u Městského soudu v Praze dne 4.12.2014 se zástupce žalobce bez důvodné a včasné omluvy nedostavil. Žalobce odkázal na podanou žalobu a k dotazu soudu uvedl, že jeho skutečné datum narození je 1.1.1985. Jeho rodiče se však k příslušnému úřadu dostavili později, proto měl podle právní úpravy své rodné země evidována obě data. Protože však u cestovních dokladů již tato možnost neexistuje, požádal o vydání nového cestovního dokladu s uvedením skutečného data narození, nicméně vydání dokladů je v Alžírsku zdlouhavé, proto jeho zástupce požádal o prodloužení lhůty k doplnění žádosti.

Zástupkyně žalovaného při jednání soudu uvedla, že správní úřad nebyl a není nečinný, činí úkony směřující k vydání meritorního rozhodnutí s tím, že v současné době je řízení na žádost žalobce přerušeno za účelem doplnění žádosti žalobce o listinné doklady.

Z obsahu spisového materiálu, který byl soudu předložen žalovaným správním úřadem, byly zjištěny následující, ve věci rozhodné skutečnosti:

Dne 11.10.2013 byla žalobcem (v zastoupení právního zástupce) prostřednictvím poštovní přepravy podána žádost o vydání povolení k přechodnému pobytu na území České republiky podle ustanovení § 87b odst.1 zákona o pobytu cizinců.

Dne 6.3.2014 správní úřad požádal Policii České republiky o prověření informací v místě hlášeného pobytu cizince, aby byla kontrolou ověřena tvrzení žalobce o tom, že se svou družkou M. S. pobývá na adrese v P. 5, N. C. 11. Téhož dne byla žalobci doručena výzva k odstranění vad žádosti o povolení k přechodnému pobytu tak, aby žalobce doložil doklad, potvrzující, že je rodinným příslušníkem občana Evropské unie a doklad o zdravotním pojištění. Usnesením ze dne 6.3.2014 byla žadateli stanovena lhůta k odstranění vad žádosti v trvání dvaceti dnů ode dne doručení usnesení a po dobu této lhůty bylo řízení o žádosti přerušeno.

Dne 17.6.2014 rozhodl správní úřad o předvolání žalobce a družky žalobce k podání vyjádření na 22.7.2014, dále dne 1.9.2014 správní úřad požádal Policii České republiky opět o pobytovou kontrolu za účelem prověření informací, zda žalobce se svou družkou M. S. a nezletilým synem J. S. pobývá na adrese P. 5, W. 35 a zároveň byla žalobci zaslána výzva k odstranění vad žádosti o povolení k přechodnému pobytu, v níž správní úřad požadoval doložit cestovní doklad žalobce, když jím předložený cestovní doklad měl platnost omezenou na dobu ode dne 9.7.2009 do dne 8.7.2014. Zároveň správní úřad opět rozhodl o tom, že se účastníku řízení stanovuje lhůta k odstranění vad žádosti v trvání třiceti dnů od doručení usnesení a že se na uvedenou dobu správní řízení o žádosti přerušuje.

Ve dnech 25. – 29.9.2014 provedla cizinecká policie celkem tři pokusy o pobytovou kontrolu žalobce na jím uváděné adrese bydliště v P. 5, W. 1145/35, přičemž zjistila, že na zvonkovém tablu patrového bytového domu nebyla nalezena jmenovka žalobce ani M. S., do domu není umožněn volný vstup a při pobytové kontrole nebyl nikdo zastižen.

Výzvou ze dne 24.11.2014 byla žalobci stanovena pětidenní lhůta k odstranění vad žádosti a zároveň správní úřad rozhodl o přerušení řízení s odůvodněním, že žalobce za celou dobu pobytu na území České republiky předložil již třetí cestovní doklad s uvedenou odlišnou identitou žalobce (týkající se data narození žalobce) a proto je nutno předložit znovu doklad o tom, že žalobce je rodinným příslušníkem občana Evropské unie, doklad o zdravotním pojištění, doklad o zajištění ubytování na území a řádně vyplněný úřední tiskopis.

Na uvedenou výzvu reagoval žalobce prostřednictvím svého zástupce dne 28.11.2014 podáním žádosti o prodloužení lhůty o deset dní a správní úřad usnesením ze dne 2.12.2014 této žádosti vyhověl.

Žalobce se podanou žalobou domáhal u správního soudu ochrany proti tvrzené nečinnosti žalovaného správního úřadu.

Řízení o žalobách na ochranu proti nečinnosti správního úřadu je upraveno v ustanoveních § 76 až 81 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.). V těchto ustanoveních jsou stanoveny podmínky pro podání žaloby, náležitosti žaloby a možný způsob rozhodnutí soudem. V případech, kdy se soud zabývá otázkou důvodnosti žaloby z hlediska věcného, pak z ustanovení § 81 odst. 1 s.ř.s. vyplývá, že soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí. Podle ustanovení § 81 odst. 2 s.ř.s. soud v případě, je-li žaloba důvodná, uloží rozsudkem správnímu úřadu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanoví k tomu přiměřenou lhůtu, ne však delší, než kterou určuje zvláštní zákon. Podle ustanovení § 81 odst. 3 s.ř.s. soud žalobu zamítne, není-li důvodná.

Z uvedených ustanovení vyplývá, že v případě věcného posuzování žaloby může soud rozhodnout rozsudkem buď tak, že uloží správnímu úřadu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení se stanovením přiměřené lhůty, anebo tak, že žalobu zamítne. Zamítnutí žaloby je vázáno na nedůvodnost podané žaloby. Žalobu je nutno považovat za nedůvodnou také tehdy, bylo-li rozhodnutí nebo osvědčení do doby, než soud ve věci rozhodl, již správním úřadem vydáno. Ochrana práv žalobce spočívá v přijetí rozsudku, kterým by soud uložil správnímu úřadu zjednat nápravu, tedy vydat rozhodnutí nebo osvědčení. Účelem žaloby na ochranu proti nečinnosti není konstatování, zda k nečinnosti správního úřadu došlo, či nikoliv.

Městský soud v Praze se v první řadě zabýval otázkou, zda jsou splněny podmínky pro to, aby žalovanému uložil povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé.

Podle ustanovení § 169 odst.1 písm.e) zákona o pobytu cizinců je správní úřad povinen vydat rozhodnutí bez zbytečného odkladu. V případě, že nelze vydat rozhodnutí bez zbytečného odkladu, je správní úřad povinen vydat rozhodnutí do šedesáti dnů ode dne zahájení řízení.

Z výše uvedeného přehledu obsahu spisového materiálu v posuzované věci vyplývá, že v dané věci byla žádost o vydání povolení k trvalému pobytu cizinci na území České republiky žalobcem podána již dne 17.10.2013. Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců jako nadřízený správní úřad dne 24.6.2014 vydala v této věci opatření proti nečinnosti, ve kterém přikázala žalovanému vydat rozhodnutí ve věci řízení o žádosti žalobce o povolení k trvalému pobytu na území České republiky do třiceti dnů ode dne doručení tohoto opatření. Ke dni projednání věci soudem nebylo o této žádosti rozhodnuto.

Ze spisu vyplývá, že žalovaný správní úřad sice v posuzované věci po datu 24.6.2014 předvolal žalobce a jeho družku M. S. na den 22.7.2014 k podání svědecké výpovědi, dále správní úřad opakovaně rozhodl o tom, že se účastníku řízení stanovuje lhůta k odstranění vad žádosti a že se na uvedenou dobu správní řízení o žádosti přerušuje, avšak k poslední uvedenému úkonu přistoupil žalovaný s časovou prodlevou v délce trvání přesahující dva měsíce ode dne rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců. Žalovaný správní úřad učinil ode dne vydání opatření proti nečinnosti v rámci řízení o žádosti žalobce řadu úkonů a tyto úkony na sebe věcně i časově navazují. Časové prodlevy mezi jednotlivými úkony se soudu jeví jako nadbytečně dlouhé. Na druhou stranu je nutno konstatovat, že podíl na délce řízení má i žalobce, který předložil doklady s různými daty narození, čímž zpochybnil svou vlastní identitu. K odstranění vad byl opakovaně vyzýván, do dne jednání u soudu požadované doklady správnímu úřadu nepředložil.

V daném případě přes časové prodlevy neshledal soud na straně žalovaného nečinnost, která by spočívala v absolutní pasivitě správního orgánu či v tom, že správní orgán nečinil nic pro to, aby opatřil podklady pro rozhodnutí ve věci. Samotné nedodržení lhůty stanovené zákonem automaticky neznamená závěr o nečinnosti správního orgánu.

Při úvaze o důvodnosti žaloby musel soud zohlednit ustanovení § 81 odstavec 1 s.ř.s., podle něhož v případě žaloby podané na ochranu proti nečinnosti správního orgánu soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.

Jak již bylo uvedeno, ke dni rozhodnutí soudu řízení nebylo skončeno, žalobce byl vyzván, aby odstranil vady svého podání (především odstranil pochybnosti o své identitě, respektive datu narození, které bylo v průběhu správního řízení uváděno ve třech rozdílných variantách) a k žádosti žalobce byla správním orgánem prodloužena lhůta pro předložení

požadovaných dokladů. Tato prodloužená lhůta běžela i v době rozhodování soudu dne 4.12.2014.

Za této situace, kdy k žádosti žalobce je prodloužena lhůta k předložení dokladů, když v původně stanovené lhůtě povinnost žalobce nesplnil, soud neshledal podmínky pro to, aby žalobci vyhověl a žalovanému uložil povinnost vydat rozhodnutí o jeho žádosti v soudem určené lhůtě. Jak uvedl sám žalobce při jednání u soudu, požadované doklady v zásadě má k dispozici (kromě rodného listu nezletilého syna), správnímu orgánu je však dosud nepředložil. Soud nemůže uložit správnímu úřadu v tento okamžik povinnost rozhodnout o žádosti, protože správní úřad nemá pro rozhodnutí dostatek podkladů a účastník řízení požádal o poskytnutí časového prostoru, aby mohl žádost náležitě doplnit.

V řízení o žalobách na ochranu proti nečinnosti správního orgánu přichází v úvahu možný dvojí druh rozhodnutí soudu ve věci samé – buď rozhodnutí, kterým je žalobci vyhověno a žalovanému uloženo vydat rozhodnutí (osvědčení) nebo rozhodnutí, kterým je žaloba zamítnuta. Soudu nepřísluší rozhodovat tak, že by případně nečinnost žalovaného jen deklaroval.

Protože soud neshledal důvody pro to, aby uložil žalovanému povinnost rozhodnout o žádosti žalobce, nezbylo než žalobu podle ustanovení § 81 odstavec 3 s.ř.s. zamítnout.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst.1 soudního řádu správního, podle něhož žalobce, který neměl ve věci úspěch, nemá právo na náhradu účelně vynaložených nákladů v řízení a žalovaný správní úřad, jemuž by právo na náhradu účelně vynaložených nákladů podle výsledku řízení náleželo, žádné náklady řízení nad rámec běžných činností správního úřadu nevykázal ani neuplatňoval. Z tohoto důvodu Městský soud v Praze vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst.1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 4.prosince 2014

JUDr.Hana V e b e r o v á ,
předsedkyně senátu